

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010360
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1516010360.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovanej C. A., pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 21.11.2018 sp. zn. 4T/70/2016, na neverejnom zasadnutí konanom 13. februára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej C. A., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 21.11.2018 sp. zn. 4T/70/2016 bola obžalovaná C. A. uznaná za vinnú pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako štatutárny orgán spoločnosti W., s. r. o., so sídlom L. XX, P. G., uzavrela dňa 14.06.2010 v sídle spoločnosti L. P., a. s., na Z. ceste XX v I. s poškodenou spoločnosťou L. P., a. s., so sídlom Z. cesta XX, I., Zmluvu o spotrebnom úvere č. Q predmetom ktorej bolo poskytnutie účelovo viazaného úveru vo výške 6.097,60 Eur na nákup kapovacieho rámu zn. LOGOSOL, výrobného čísla M rok výroby 2010, ktorý sa zaviazala spolu s dojednaným poistným splácať v 36 mesačných splátkach v sume 201,95 Eur, z čoho mesačná splátka úveru spolu úrokom predstavovala sumu 198,17 Eur, pričom dojednané splátky riadne a včas nesplácala a poskytnutý úver v rozpore s dojednaným účelom použila na financovanie chodu spoločnosti, predmetnú technológiu nikdy nenakúpila a poskytnuté finančné prostriedky doposiaľ nevrátila, čím poškodenej spoločnosti L. P., a. s., so sídlom Z. cesta XX, I., IČO: XX XXX XXX, spôsobila škodu vo výške 7.134,12 Eur.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanej podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. bola obžalovanej uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovanú k náhrade škody poškodenej spoločnosti L. P. a.s., Z. cesta XX, I., IČO: XX XXX XXX, vo výške 2.401,- eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie obžalovaná C. A.. Podané odvolanie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. V ňom sa domáhala, aby krajský súd jej odvolaniu vyhovel a spod obžaloby ju oslobodil. Odvolateľka uviedla, že v minulosti pôsobila v obchodnej spoločnosti W., s.r.o. so sídlom K. Fabriky XX, P. G., pričom do spoločnosti nastúpila preto, aby pomohla svojmu bratovi U.. W. E., ktorý mal záujem založiť si firmu, nakoľko ukončil svoje pôsobenie v inej spoločnosti a nemohol byť konateľom novej spoločnosti s rovnakým predmetom podnikania. Predmetnú zmluvu o spotrebnom úvere ona uzatvárala v Banskej Bystrici. Odvolateľka mala vedomosť, že kapovací stroj nebol prevzatý, bol však objednaný. K prevzatiu stroja nedošlo z dôvodu, že v tom čase nastali problémy

so spoločnosťou J., s.r.o. sídliacou v P. A., ktorá nezaplatila dodaný tovar v hodnote 7.000,- eur. V tom čase bola spoločnosť W., s.r.o. aj vykradnutá, čím jej vznikla škoda vo výške 8.000,- eur. Po objednaní stroja zaplatila spoločnosť akontáciu a mesačne boli splácané dohodnuté splátky. Nakoľko prevzatie stroja riešil jej brat, tak sa ona nevedela vyjadriť, kedy došlo k prevzatiu stroja. Vedela, že jej brat riešil aj zaplatenie dlhu od spoločnosti J., s.r.o. Pamätá si však, že obchodná spoločnosť C., s.r.o., ktorá mala stroj dodať, dobropisovala faktúru za objednaný stroj. Akontáciu poskytnutú za stroj vo výške 1.524,40 eur im táto spoločnosť nikdy nevrátila. V tom čase boli peniaze od L. P., a.s. stále na účte spoločnosti, avšak keď prišlo kritické obdobie, boli tieto finančné prostriedky použité na mzdy zamestnancov a na nákup drevenej guľatiny, aby firma mohla ako tak fungovať. Následne ona vo firme skončila, pričom počas jej pôsobenia ako štatutára bolo uhradených celkovo 19 splátok za úver a to každý mesiac. Pri podpise úveru podpísal jej brat za úver osobné ručenie, čo ju ubezpečilo, že svojím konaním nemôže porušiť alebo ohroziť Trestný zákon, pretože bola uzrozumená s tým, že po jej odchode bude všetko splatené a dôjde k naplneniu zmluvy. Nie je pravdou, že preberací protokol bol podpísaný l. v Českej republike, rovnako nie je pravdou, že by ona preberací protokol podpisovala. Tým, že prestala pôsobiť v štruktúrach spoločnosti, prestala mať aj vedomosť o tom, či sa pokračuje v uhrádzaní dohodnutých splátok. Obžalovaná zdôraznila, že keď ona pôsobila v štruktúrach spoločnosti, bol úver riadne splácaný, pretože bola splatená akontácia 19 splátok. Ďalej uviedla, že nie je bez významu tá skutočnosť, že úver bol zabezpečený aj zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, osobným ručením U. W. E., a taktiež zmienkou vystavenou jej bratom. Toto potvrdil aj poškodený - svedok A. Z. P., ktorý v tejto trestnej veci vystupuje ako zástupca poškodenej spoločnosti. Záverom dodala, že pri právnej kvalifikácii trestného činu je potrebné starostlivo analyzovať všetky štyri znaky skutkovej podstaty. Ide predovšetkým nielen o objektívny znak predmetnej skutkovej podstaty, čo v základnej rovine nevie presne posúdiť, pretože prestala pôsobiť v štruktúrach spoločnosti v čase, keď bola presvedčená, že sa bude pokračovať v splácaní, ale aj subjektívny znak - zavinenie, ktoré je determinujúce. Podľa jej názoru, že v danej veci nebolo bez akýchkoľvek pochybností zistené, či svojím konaním zasiahla do Trestným zákonom chráneného objektu v rozsahu skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bola súdom prvého stupňa uznaná za vinnú.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadril aj splnomocnenec poškodenej spoločnosti L. P., a. s. l. a to osobitným podaním zo dňa 11. 03.2019. V ňom uviedol, že obžalovaná si sama protirečí, keď na jednej strane uvádza, že poskytnuté peňažné prostriedky použila v rozpore s účelom v ich poskytnutia a na druhej strane uvádza, že si bola vedomá toho, že bez poskytnutia záruky formou zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania, by jej úver nebol poskytnutý. Nevyplatenie predmetu financovania spoločnosťou W., s.r.o. od dodávateľa zmenilo podmienky uzatvárania úveru takým spôsobom, že by poškodená spoločnosť v žiadnom prípade úverovú zmluvu neuzatvorila, ak by vedela, že sa nestane vlastníkom predmetu financovania. Obžalovaná si bola vedomá toho, že bez zabezpečenia zmluvy zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva, by poškodená spoločnosť nikdy neuzatvorila úverovú zmluvu. Obžalovaná napriek tomu požiadala o vyplatenie peňazí priamo pre jej obchodnú spoločnosť a následne tieto peniaze použila v rozpore s ich účelom. Konanie obžalovanej zo samotnej povahy veci nemohlo byť iným, ako úmyselným. Obžalovaná sa bez akýchkoľvek relevantných skutočností spoliehala na to, že získa peňažné prostriedky, ktoré použije na ten účel, na ktoré mali pôvodne byť použité vylákané peňažné prostriedky. Obžalovaná preto naplnila subjektívnu stránku trestného činu úverového podvodu minimálne formou nepriameho úmyslu. Vo vzťahu k obžalovanej úplne absentujú ospravedlňujúce dôkazy, ktorými by bolo možné čo i len spochybniť spáchanie trestného činu. Záverom sa splnomocnenec poškodenej spoločnosti domáhal, aby krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

Odvolací súd postupom podľa § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej C. A., nakoľko táto písomným podaním zo dňa 05.02.2020 požiadala, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jej neprítomnosti. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie aj v neprítomnosti splnomocnenca poškodenej spoločnosti O. A. A., nakoľko aj na takéto postup boli splnené zákonné podmienky.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Zdôraznil, že obžalovaná zabezpečila splácanie úveru, o čom svedčí aj 19 splátok, ako aj to, že jej brat mal osobné ručenie za tento prípad. Podľa názoru obhajcu tieto skutočnosti sa musia odraziť aj pri hodnotení súdu, či bol naplnený

subjektívny znak, t. j. zavinenie obžalovanej. Záverom navrhol, aby krajský súd vyhovel odvolaniu obžalovanej a spod obžaloby ju oslobodil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovanej zamietol, ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave na podklade odvolania obžalovanej preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej C. A. nie je dôvodné.

Úvodom treba uviesť, že okresný súd pôvodne rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom z 24.04.2017 sp. zn. 4T/70/2016.

Z podnetu odvolania prokurátora Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením z 15.02.2018 sp. zn. 4To/104/2017 citovaný rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd prvého stupňa v intenciách vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu znovu prehodnotil už vykonané dôkazy, a napokon rozhodol odsudzujúcim rozsudkom.

Čo sa týka výroku o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku krajský súd nezistil pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovanej C. A. na obhajobu. Pred súdom prvého stupňa bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. Okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaná C. A. ako štatutárny orgán spoločnosti W., s. r. o., so sídlom L. XX, P. G., uzavrela dňa 14.06.2010 v sídle spoločnosti L. P., a. s., na Z. ceste XX v I. s poškodenou spoločnosťou L. P., a. s., so sídlom Z. cesta XX, I., zmluvu o spotrebnom úvere č. Q predmetom ktorej bolo poskytnutie účelovo viazaného úveru vo výške 6.097,60 eur na nákup kapovacieho rámu zn. P., výrobného čísla M rok výroby 2010, ktorý sa zaviazala spolu s dojednaným poisťným splácať v 36 mesačných splátkach v sume 201,95 eur, z čoho mesačná splátka úveru spolu úrokom predstavovala sumu 198,17 eur, pričom dojednané splátky riadne a včas nesplácala a poskytnutý úver v rozpore s dojednaným účelom použila na financovanie chodu spoločnosti, predmetnú technológiu nikdy nenakúpila a poskytnuté finančné prostriedky doposiaľ nevrátila, čím poškodenej spoločnosti L. P., a. s., so sídlom Z. cesta XX, I., IČO: XX XXX XXX, spôsobila škodu vo výške 7.134,12 eur.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej C. A., krajský súd zistil, že nejde o novú doteraz neuplatnenú obhajobu obžalovanej, ale len o opakované tvrdenia z predchádzajúcich štádií trestného stíhania, s ktorými sa dôsledne v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam obžalovanej krajský súd opätovne vyslovuje, že v posudzovanej veci došlo k naplneniu subjektívnej stránky trestnej zodpovednosti obžalovanej C. A. za spáchanie skutku kladeného v obžalobe. Podstata a náplň funkcie konateľa ako orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným nachádza svoj legislatívny rámec v ustanoveniach Obchodného zákonníka. Zákonné ustanovenie § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka zakladá povinnosť konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Obžalovaná C. A. sa nemôže vyviniť zo spáchania skutku jej kladenému za vinu tvrdiac, že sa vo všetkom spoľahla na inú osobu (jej brata U. W. E.), ktorý mal zabezpečiť tak dodávku kapovacieho rámu zn. P., ako aj úver od spoločnosti L. P., a. s., I. Obžalovaná totiž podpísala tak preberací protokol, ako aj žiadosť o financovanie pre podnikateľské subjekty a napokon aj samotnú zmluvu o spotrebnom

úvere. V tomto smere sú preto odvolacie námietky obžalovanej neakceptovateľné a v príkrom rozpore so samotnou podstatou výkonu podnikateľskej činnosti a spochybňujú aj regulatívnu funkciu trestného práva. Je neprijateľné, aby obžalovaná v pozícii „nevedomého“ či „zneužitého“ konateľa, fakticky sama sebou vmanévrovaná do úlohy tzv. bieleho koňa, mohla beztrestne páchať trestnú činnosť bez hrozby spravodlivej sankcie.

Ak obžalovaná v dôvodoch podaného odvolania poukázala aj na to, že uhradila poškodenej spoločnosti 19 splátok, tak tieto skutočnosti predstavujú iba náhradu spôsobenej škody zo strany obžalovanej. Cieľom konania obžalovanej bolo vylákať od poškodenej spoločnosti úver predstieraním splnenia podmienok na jeho poskytnutie, pričom moment vyplatenia úveru, bol práve tým momentom, kedy došlo k spôsobeniu škody na majetku poškodenej spoločnosti. Alebo povedané inak, podvodného konania sa obžalovaná dopustila ešte skôr, ako došlo k uvoľneniu, resp. vyplateniu finančných prostriedkov vo výške 6.097,60 eur zo strany poškodenej spoločnosti.

Súd prvého stupňa teda správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovanej C. A., keď ju uznal za vinnú zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Pokiaľ ide o formu zavinenia, obžalovaná konala v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zák. Úmyselným zavinením obžalovanej boli pokryté všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného úverového podvodu, t. j. konanie (vylákание úveru tým, že iného uviedla do omylu), následok (škoda na cudzom majetku a obohatenie obžalovanej), ako aj príčinný vzťah medzi konaním a spôsobeným následkom. Aj pri trestnom čine úverového podvodu platí, že okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho (logického) myslenia usúdiť vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom (R 62/1973).

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého podmienenečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom a uloženou povinnosťou spočívajúcou v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, pričom uvedený trest sa javí skôr mierny, ako prísny.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplývať.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatelky, jej pomery a možnosť nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.), pričom nevzhladol žiadnu priťažujúcu okolnosť. Za situácie, keď prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu. V prejednávanej veci sa preto vychádzalo z upravenej trestnej sadzby v rozpätí od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov a v jej rámci bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, t. j. na dolnej hranici trestnej sadzby. Takto uložený trest odňatia slobody vychádzal zo zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. a zahŕňal tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatelky spoločnosťou.

Senát krajského soudu dospěl k rovnakému závěru ako prvostupňový súd, že v posudzovanej veci nie je potrebné obžalovanej uložiť represívny trest, ktorý je spojený s výkonom trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu, ale postačí aj uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Súd prvého stupňa nepochybil, keď neobmedzil zákonné podmienky podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, len na osobu obžalovanej, ale pri rozhodovaní o tom, či je možné podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody zvažil i okolnosti prípadu, t. j. všetko, čo charakterizuje skutok, spôsob jeho vykonania a následok, mieru zavinenia obžalovanej, jej pohnútku a napokon aj prostredie i situáciu, za ktorej bol čin spáchaný.

Odvolací súd preto uzatvára a opakuje, že účel trestu možno dosiahnuť aj bez výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na osobu obžalovanej, jej doterajší život a prostredie v ktorom žije, ako aj s prihliadnutím na okolnosti tohto prípadu, zvlášť na okolnosť, že predmetný skutok sa stal ešte v júni roku 2010 t. j. takmer pred desiatimi rokmi.

Obžalovaná C. Macková bude povinná v skúšobnej dobe viesť riadny život, strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediáčnym úradníkom a zároveň splniť povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčila a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý jej bol podmiennečne odložený.

Nadriadený súd napokon preskúmaním výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku zistil, že tento výrok zodpovedá stavu veci a zákonu. V tomto smere je výrok o náhrade škody prvostupňového rozsudku preskúmateľný i právne udržateľný a preto neexistuje žiadny zákonný dôvod na zmenu tohto výroku.

Na podklade týchto úvah, Krajský súd v Bratislave rozhodol o odvolaní obžalovanej C.j spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.